

הטיול שלי עם ארצי

ארצי וגבע מגלים את כל הספורים מאחורי גן לאומי אשקלון, הגן הלאומי הראשון הנמצא באחת הערים העתיקות והמרתקות ביותר

כתבה: רויטל בן־יהודה | צילם: חנן לבבי

גן לאומי אשקלון. היסטוריה מרתקת

הגן הלאומי הראשון, הוא שוכן על חוף הים, בעבר הייתה כאן עיר מסחר ולכן בתוך שמה מסתתרת כסף. אז לאן נוסעים?"

אמא ואבא החלו לארוז ואני חשבתי על החידה של ארצי. בקוית העין ראיתי את אמא מוציאה את האוהל מהמחסן.

"אמא", קראתי, "ישנים באוהל או נוסעים לים?"

"גם וגם", השיבה אמא.

"אז אולי תגידו לי לאן נוסעים", נדנדתי כי לא ממש היה לי כוח לחידות.

אבל ארצי התעקש. "תחשוב עוד קצת, אנחנו כבר יוצאים לדרך".

ארצי ואני ישבנו בתוך האוטו העמוס וארצי אמר, "גבע, אתה רוצה רמז?"

"כן", אמרתי.

"אתה זוכר שלמדתי בתנ"ך על הפלשתים?"

"בן־דאי", עניתי.

"אז העיר שאנחנו נוסעים אליה היא אחת מערי הפלשתים", אמר ארצי, ובדיוק באותו רגע התגלגל לו מטבע של שקל מהיד.

"ערי פלשתים? קשור לכסף? אני יודע", צעקתי בקול גדול, "נוסעים לאשקלון".

"יפה מאוד", אמר ארצי, "איך נחשט?"

"ארצי", צחקתי, "אתה עזרת לי מאוד".

ארצי חיך. "ובכן", הוא אמר,

"אני רוצה ללכת לים", אמרתי לאמא בבוקר של יום שישי חם במיוחד.

"לים", אמרה אמא וחיכה, "סתם ככה לים?"

"כן, חם לי ואני רוצה לים".

"אצלנו לא סתם הולכים לים", אמרה אמא, "אז אני חושבת שזה הזמן להפתעה מיוחדת בשבילך. אנחנו נסע ל..."

"אל תגלי לו, אני רוצה שהוא ינחש לבד", קפץ פתאום ארצי ואמר.

ארצי קרא לי וחד לי חידה: "זהו

אחד החופים היפים ביותר בארץ

השער הכנעני

הליכה ונכיר את כל התקופות ההיסטוריות של אשקלון, וכמובן נפגוש את הצמחים המקומיים כמו שקמים, אֶטְדִים וְשִׁטָּה מְכַחֵלָה. "ולא נבנה אֶרְמוֹן בחול?", שאלתי. "בְּנֵדְאִי. תחלום על הארמון שלך עכשיו ונגשים את הארמון מחר אחרי הטיול", אמר ארצי, דקה לפני שנרדם. "ארמונות נעימים... סליחה, חלומות נעימים", עניתי.

שעוד מעט יגיע הפֶּקֶח של רשות הטבע והגנים ויספר לנו על כל הדברים הנוספים והמעניינים בגן הלאומי של אשקלון. בערב ישבנו ארצי ואני באוהל. "אשקלון כל כך מרתקת, אני שמח שאנחנו נבלה כאן גם מחר", אמרתי. "ספר לי באיזה חלק של העיר נבקר מחר". "מחר", אמר ארצי, "אחרי טבילה קטנה בים אנחנו נצא למסלול

"אנחנו באמת נוסעים לאשקלון, אחת הערים העתיקות ביותר באזור, עיר בת 10,000 שנה. כל אחד מהעמים ששלט בעיר הזאת השאיר לנו מזכרות מרתקות. למשל הפניקים השאירו בית קברות לכלבים, הפנענים השאירו שער כנעני שנבנה בקשת כמעט 2,000 שנה לפני שהרומאים בנו קשתות". "ואנחנו נראה את כל זה?", שאלתי.

"בטח", ענה ארצי, "אנחנו נבקר בשער ונטייל על החומה. תגיד איזה נעליים נעלת היום?". "נוחות", עניתי לארצי. ארצי צחק. "רצייתי לבדוק אם נעלת את הנעליים שעליהם יש את הסימן של אלת הנצחון הרומית". "אני לא מבין", אמרתי. "הנה הגענו", אמר ארצי. "בוא ואראה לך את פסלה של אלת הנצחון".

ארצי ירד אל תוך הבְּסִילִיקָה הרומית ולקח אותי ישר אל פסל ראש של אישה. "תקרא מה שמה", אמר ארצי. "ני...קה", אמרתי. "כן", אמר ארצי, "הסיבה שכולנו אוהבים את הנעליים שלך הם שהשורשים שלהם עתיקים והם נקראים על שמה של אלת הנצחון ניקה, עכשיו אתה מבין?". "אמא", קראתי, "הבְּסִתְחָתֶם שֵׁנֶלֶךְ לים".

ארצי משך את ידי, "בוא. בזמן שאמא ואבא בונים לנו אוהל אנחנו נרד אל הים. זהו אחד החופים היפים ביותר בארץ". כשחזרנו מהים אמא ואבא חיכו לנו עם ארוחת הערב ליד האוהל. הם ביקשו שְׁנִדְרָו ואמרו לנו

הגוזלים שלי נפלו מהקן

חמישה גוזלי פשוש קטנים נפלו מהעץ וזכו לטיפול צמוד ואוהב בבית החולים לחיות בר של הספארי - עם עוד כמה חברים קטנים

חם ורגוע בקן. צילום: עינת מטלון

הפשושים לא נמצאים בבית החולים לבדם. ממש לידם שוכנים גם חמישה גוזלי ירדן. אי אפשר לפספס את הציוץ שלהם (זו הסיבה שמנדלי מוכר ספרים העניק להם את שם, משום שטען כי הם נרגנים ומרגיזים). מדובר בגוזלים מקסימים וחמודים אבל תעיד על כך מטלון, שלוקחת אותם כל יום לביתה, שהם לא מפסיקים לצייץ אפילו לרגע. גוזלי הירדן נמצאו בהוד השרון על ידי אזרחית וגם הם עתידים לשוב עד לתום האביב לטבע העירוני.

ואם לא די בכך, אז גם ארבעה גוזלי סנוניות הגיעו ממש באותה עת לבית החולים מזיכרון יעקב, שם נפלו יחד עם הגזע שעליו היו. הסנוניות מקבלות גם כן מזון מתאים וגם הן ישוּבו לטבע בקרוב מאוד. ועד אז גוזלי הסנונית מצייצים בבוקר בספארי ובמהלך הלילה, יחד עם שאר הגוזלים, בבית של מטלון. נשמע לכם שעמוס אצלנו? זוהי רק ההתחלה. כבר בזמן כתיבת שורות אלה קיבלנו טלפון נוסף מאדם שגר במושב גמזו ומצא שלושה גוזלי שחרורים - והם בדרך לכאן...

שגית הורוביץ, ספארי רמת גן

זו לא השנה הראשונה שהם מגיעים אלינו - גוזלים קטנים ורכים מכל קצוות הארץ. כבר עכשיו, בראשיתו של האביב, מגיעים אזרחים או פקחים ובידיהם קנים שלמים עם שלושה, ארבעה וגם חמישה גוזלים. זה התחיל לפני ימים אחדים, כאשר לבית החולם לחיות בר של הספארי ורשות הטבע והגנים הגיע ד"ר רוני קינג מרשות הטבע והגנים, עם חמישה גוזלי פשוש שמצא בסמוך לביתו שבמזכרת בתיה. הגוזלים הקטנטנים נפלו עם הקן שלהם מהעץ וחתול שעבר במקום פצע אחד מהם. למזלם, הבחין בהם ד"ר קינג ומיהר להביאם לעינת מטלון מבית החולים. מטלון שקלה אותם וגילתה כי כל אחד מהם שוקל בסך הכול ארבעה גרם. היא מיד החלה להאכילם במזון מתאים שכלל זחלים, שלשולים וחרקים. לשמחתנו ולמזלו של הגוזל הפצוע הוא השתקם במהירות וכעת הוא חש בטוב ופציעתו כמעט אינה נראית לעין.

גם הקן שאיתו הגיעו מסייע רבות בטיפול בגוזלים. כל העת הפשושים נמצאים בתוך הקן הבנוי מזרדים ומרופד בחומר רך שנראה כמו נוצות רכות, והוא מקנה להם תחושת חמימות ורגוע. הקן גם מאפשר להם להמשיך ולגדול בתנאים דומים לאלו שהיו להם במקום שבו נמצאו.

הפשושים הם ציפורים קטנטנות שמשקלן מגיע עד כ-7.5 גרמים. הגוזלים שוהים בקן בין 10-12 יום וההורים ממשיכים להאכיל אותם עוד כשבועיים לאחר שעזבו את הקן. בבית החולים מתכוונים בקרוב, לאחר שהגוזלים יפרשו כנפיים, להעביר אותם למתחם אקלום ותעופה, ושם ללמד אותם לאכול באופן עצמאי בדרך שבה המטפלים מחביאים לפשושים את המזון על הקרקע. לאחר שהייה במתחם האקלום יושבו הפשושים לטבע.

תפזורת

מצאו את האתרים והמושגים הימיים המזכירים בגיליון זה. היעזרו במחסן המילים

ל	ד	ס	ש	ח	ר	ז
ק	י	ק	מ	מ	צ	י
ת	ו	ל	ו	צ	מ	פ
ה	נ	ע	ר	ק	ו	ז
א	ו	ח	ת	ש	ח	י
פ	נ	ט	ט	ל	ס	פ
ו	ש	א	ב	ח	ק	פ
ל	ז	ר	ע	ט	ה	י
ו	מ	י	י	ב	צ	ל
נ	נ	ג	מ	א	ק	ע
י	מ	ב	י	י	ר	כ
ה	צ	ס	ת	ה	א	ו

(מחסן מילים: שמורת טבע ימית, דיונון, מצולות, עכו, צבי ים, זיפוזי, אפולוניה, חסקה)

החתיכה החסרה

בפסיפס שראה ארצי בחרבת בית לוויה חסרה חתיכה. מתחזקו בין החתיכה המתאימה למיקומה בפסיפס

